

РЕШЕНИЕ

№ 5891

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 30.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **8880** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на П. А. ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], ет. 2, ап. 5, представлявано от управителя Р. А., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 22-0291-000084/31.08.2022 г., издадена от младши автоконтрольор Д. И. Д. в РУ – Кула към ОДМВР-В., с която на П. А. ЕООД е наложена ПАМ – прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца, считано от 31.08.2022 г.

Жалбоподателят счита, че заповедта е издадена при липса на компетентност, в нарушение на административнопроизводствените правила и в несъответствие с материалния закон. Твърди, че в процесния период, служебното МПС, собственост на П. А. ЕООД, не е било управлявано от служителя чието СУМПС е отнето няколко часа преди това. В този смисъл, счита че заповедта е издадена в нарушение на разпоредбата на чл.171, ал.1, т.2а ЗДвП, според която трябва да са налице кумулативно двата елемента на фактическия съставна нарушението, а именно – МПС да е управлявано от лице, което не притежава СУМПС и адресатът на мярката да е собственик на управляваното моторно превозно средство. На следващо място, като съществено нарушение на административнопроизводствените правила се сочи несъответствие в часовете, посочени в АУАН № 680636/31.08.2022 г. – от една страна, в акта било записано, че 18.24 ч. в [населено място], служителят на П. А. ЕООД

причинил ПТП, с което нарушил чл.20, ал.1 от ЗДвП, а от друга, че ПТП било реализирано в 17.05 ч. На следващо място, счита че са допуснати съществени нарушения в описанието на твърдяното нарушение - механизма, местоположението и щетите, нанесени на електрическото табло, което се твърди, че било увредено вследствие на реализираното от служител на жалбоподателя ПТП. Иска се отмяна на оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява. По делото са представени подробни писмени бележки от процесуалния представител на П. А. ЕООД - юрк. Д., в които поддържа жалбата и направените с нея искания. Претендира разноси по списък.

Ответникът, младши автоконтрольор при РУ – Кула към ОДМВР-В., не се явява и не изпаща представител. Изразено е становище в приложен от упълномощения процесуален представител – юрк. Т., писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София – град, XVI състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената заповед от 31.08.2022 г. /л. 16 от делото/ на П. А. ЕООД е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за това, че на 31.08.2022 г. около 17:05 ч. в [населено място], на ул. В. чука, като собственик на ППС – влекач М. ТГХ 18.480 БЛС с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке „Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС], допуснал управлението на собственото МПС от лицето М. К. М., с ЕГН [ЕГН], който в качеството си на водач, управлявал описаното МПС, след като СУМПС №[ЕИК] му било отнето със ЗППАМ № 22-0291-000083/31.08.2022 г. за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

Между страните не е спорно, че към датата на посоченото в заповедта нарушение, М. К. М., ЕГН [ЕГН], е бил назначен като шофьор в П. А. ЕООД и е извършвал курс с процесното МПС по повод задължения, произтичащи от служебното му правоотношение с дружеството.

Не е спорно обстоятелството, че влекач М. ТГХ 18.480 БЛС с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на П. А. ЕООД.

Със ЗППАМ № 22-0291-000083/31.08.2022 г. /л.52/, за нарушение на чл.6, ал.1 от ЗДвП, извършено около 14:30 ч., на М. К. М., ЕГН [ЕГН], е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „ж“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС за срок от един месец. Заповедта е потвърдена с решение № 570/13.12.2022 г. по адм. дело № 808/2022 г. по описа на Административен съд – Плевен /л.53/.

На 31.08.2022 г. на М. М., в качеството му на водач на товарен автомобил – ППС влекач, рег. [рег.номер на МПС], е съставен акт за установяване на административно нарушение № 680636 /л.11/ в 18:24 часа за нарушение на чл.20, ал.1 ЗДвП. В АУАН е посочено, че около 17:05 ч. в [населено място], по ул. В. чука, управлявал състав на ППС – влекач М. ТГХ 18.480 БЛС с рег. [рег.номер на МПС], собственост на П. А. ЕООД с Булстат[ЕИК] с прикачено полуремарке „Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Р. ООД с Булстат[ЕИК], като при извършване на маневра – завиване надясно по ул. Ш., закача с полуремаркетото ел. табло, монтирано на железобетонен електрически стълб, като нанася щети по електрическото табло и по полуремаркетото. Посочено е, че при направена справка с ОДЧ – РУ [населено място]

било установено, че водачът не притежава СУМПС, тъй като е било отнето със ЗППАМ № 22-0291-000083/31.08.2022 г. Актът е подписан без възражения от нарушителя.

С оспорената в настоящото производство заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0291-000084/31.08.2022 г. /л.16/, издадена от младши автоконтрольор Д. И. Д. в РУ – Кула към ОДМВР-В., на П. А. ЕООД, ЕИК[ЕИК], като собственик на влекач М. ТГХ 18.480 БЛС с рег. [рег.номер на МПС] , на основание чл.171, т.2а, буква „а“ е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на влекач М. ТГХ 18.480 БЛС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, като на основание чл.60, ал.1 АПК, във вр. с чл.165, ал.2, т.2 ЗДвП е допуснато предварително изпълнение на заповедта. За да наложи цитираната ПАМ, органът приел, че на 31.08.2022 г., около 17:05 ч., П. А. ЕООД, допуснал управлението на собственото МПС от лицето М. М., който като водач на посоченото МПС, го управлявал след като СУМПС му било отнето със ЗППАМ № 22-0291-000083/31.08.2022 г..

По делото е представена заповед № 368з-1960/18.11.2021 г. на директора на ОДМВР-В. /л.49/, видно от която в т.2.1 назначените по график служители на длъжност „младши автоконтрольор“ са оправомощени с прилагат принудителни административни мерки по чл.171, т. 1, буква „б“, буква „ж“ и буква „е“ и т.2а, буква „б“ от ЗДвП с мотивирани заповеди.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от страна, активно легитимирана да оспорва акта, в законоустановения преклузивен срок по чл.149 ал.2 от АПК и е депозирана срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от ЗДвП.

С оглед представената заповед № 368з-1960/18.11.2021 г. на директора на ОДМВР-В. /л.49/, съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП, в приложимата редакция, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения временно се прилага ПАМ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Между страните не е спорно, че МПС е собственост на П. А. ЕООД. Не е спорно също, видно от отразеното в АУАН, както и с оглед изложеното в жалбата, че СУМПС на водача на МПС - М. М. е било отнето по административен ред със ЗППАМ № 22-0291-000083/31.08.2022 г.

Чл. 150а, ал.1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

По делото не бяха представени доказателства в подкрепа на изложените в жалбата твърдения, че процесното МПС е било управлявано от трето лице, след наложената на М. М. ПАМ. На следващо място, видно от приложените по делото доказателства, МПС е било на различно от установеното със ЗППАМ № 22-0291-000083/31.08.2022 г. местоположение, а именно: камионът се движел от [населено място] към [населено място], когато е бил спрял на разклона Церова вода (моментът, в който е било отнето СУМПС на водача), а към момента на установяване на процесното нарушение – около 3 часа по-късно, същият се намирал на ул. В. чука в [населено място]. Няма приложени по делото доказателства за използване средство за репатриране на процесното МПС или за преместването му по друг законоустановен начин. Видно от издадения АУАН, подписан от М. М. и липсата на доказателства за обратното, именно той е бил единственото установено лице на място до процесното МПС.

ЗДвП предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б. „а“ на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата, посочени по-горе, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и съществуващи договорни отношения между водача и собственика. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неспособни лица да управляват МПС, в защита на по-значимия обществен интерес - охрана на безопасното движение по пътищата. Вредите в правната си сфера собственикът на автомобила може да претендира на основание договорните отношения с водача, но те не са пречка за налагане на административна принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията, с оглед целта, прогласена в чл. 1, ал.2 от ЗДвП: да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

Следователно и доколкото мярката по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП се налага и на собственик на автомобил, когато последният е управляван от лице, непритежаващо съответното СУМПС, то и същата се явява законосъобразно наложена именно на П. А. ЕООД. Не се споделят доводите в жалбата, че от АУАН № 680636/31.08.2022 г. не става ясно в колко часа е извършено нарушението. При внимателен прочит на акта е видно, че записаният час 18.24 ч. е часът на установяване на нарушението от органите на МВР, което обаче е извършено около 17.05 ч. и ясно се сочи, че това е времето, в което е реализирано процесното ПТП. На следващо място, противно на изложеното в жалбата, в АУАН ясно са посочени механизмът на ПТП, местоположението на МПС при реализирането му и че са нанесени щети на електрическото табло „при извършване на маневра – завиване надясно по ул. Ш., закача с полуремаркетото ел. табло, монтирано на железобетонен електрически стълб, като нанася щети по електрическото табло и по полуремаркетото“. Дори и да се приеме, че са налице неясноти относно вида и размера на нанесените на ел. таблото щети, то

законът изисква единствено автомобилът да е управляван от лице, което няма или на което временно е отнето СУМПС. Кога и как собственикът на МПС се е запознал с изданието АУАН, не променя горните изводи, а именно, че след като МПС е управлявано от неспособен водач, то и законосъобразно е наложена ПАМ на собственика.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, III-то отделение, XVI състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. А. ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Р. А., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 22-0291-000084/31.08.2022 г., издадена от младши автоконтрольор при РУ – Кула към ОДМВР-В., с която на П. А. ЕООД е наложена ПАМ – прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца, считано от 31.08.2022 г.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Съдия: